

[Severin Hansen.]

turligvis en forudsætning, at skibenes redningsmateriel og iøvrigt alle sikkerhedsforanstaltninger er i orden. Den højtærede minister for handel, industri og søfart strejfede dette spørgsmål og berørte også den tragedie, kan man godt sige, der ramte „Themis“ oppe i Kattegat, en ulykke, som gjorde et meget dybt indtryk på mange af de mennesker, som har en lille smule kendskab til søens liv og føler med søens folk. Hvis det passer, hvad der kom frem i søforhøret fornylig, at redningsmateriellet ikke var i orden, ja, så må det i høj grad beklages, at dette er skyld i, at 7 mand omkom deroppe. Man kan også, som den højtærede minister gjorde, stille spørgsmålet op på den måde: hvorfor går man egentlig ud i en pivstorm, som det faktisk var, med en ulempe last af rullesten, der i søen har stor mulighed for at forskyde sig? Ja, hvorfor? Vi har en tilbøjelighed til altid at sige; det går nok, det er gået så tit, det går også nok denne gang; men denne gang gik det altså galt. Vel ved jeg, at det har visse fordele, når man skal til at losse, at lasten ligger midt i lugen, man losses hurtigere og lettere, og så prøver man lykken, og så går det i mange tilfælde, som det gik denne gang.

Det glædede mig overordentligt meget at høre de udtalelser, som den højtærede minister fremsatte om, at man netop har sin opmærksomhed henvendt på hele dette spørgsmål, og at der må træffes bedre sikkerhedsforanstaltninger for at hindre en del af de ulykker, som desværre finder sted.

Jeg går altså ud fra, at bestemmelsen om, at skibstilsynet kun har pligt til at foretage syn af redningsmateriellet ombord på skibene hvert tredje år, er utilstrækkeligt. Hvis en fartøjssejer er ligegyldig med de redningsbælter, som ligger i kasser på dækket, og som kan rådne, bare der trænger vand ned, så er der straks her et punkt, hvor han ikke har opfyldt sit store ansvar overfor den besætning, der sejler.

Det fremgår af det lovforslag, som her er forelagt, at det nærmest må betragtes som et forsøg. Nu oprettes der foreløbig 3 skoler efter det lovforslag, vi har fået fra folketinget, i Sønderborg, Esbjerg og Frederikshavn, og loven skal så tages op til revision i løbet af 3 år. Vi har fra vort partis side ikke noget imod denne bestemmelse, men vi har det håb, at disse 3 skoler ikke vil slå til, men at der med tiden vil blive brug for flere, således at forstå, at ikke alene de unge sømænd, som er pligtige dertil, de som hører til dæksmandskabet, kommer på disse

skoler, men at også andre frivilligt vil søge den uddannelse, der her tilbydes de unge mennesker.

Mit parti håber, at lovforslaget må få en let gang gennem det høje ting. Det er nødvendigt, hvis skolen skal komme i gang til sommer, idet der skal træffes mange forberedelser, og det er også nødvendigt af hensyn til de dispositioner, som de byer, hvor skolerne tænkes placeret, må træffe.

Mit parti har ingen særlig grund til at kræve lovforslaget behandlet i udvalg, men hvis andre partier skulle fremsætte ønske om en kort udvalgsbehandling, har vi ikke noget imod en sådan. Hvis man skal have et udvalg, må det arbejde, der skal gøres, imidlertid være meget begrænset, og det må udføres på så kort tid som muligt.

Idet jeg takker den højtærede minister for handel, industri og søfart for lovforslagets fremsættelse, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Villemoes: En rationel tilrettelæggelse af sømandsuddannelsen bør hilses med interesse; netop derfor blev der også af ministeriet for handel, industri og søfart i januar 1947 nedsat en kommission med den opgave at fremkomme med en indstilling angående dette spørgsmål. Den højtærede handelsminister omtalte dette kort, og jeg kan tilføje, at kommissionen fik pålæg om at tage hensyn til udviklingen indenfor det danske skibsfartserhverv og til de resultater, som opnåedes på den internationale søfartskonference i Seattle i De Forenede Stater i 1946. Denne konference strakte sig over adskillige sommermåneder, og Danmark sendte en ret fyldig repræsentation derover.

Uddannelsen til tjenesten til søs er af meget stor betydning for vort land. Skibsfartserhvervet er af så stor værdi for Danmark, at enhver bestræbelse på forbedring bør overvejes. Det er ikke så overdreven mange år siden, at lovgivningsmagten ikke beskæftigede sig særlig meget med dette erhverv; det kan vel nok betegnes som det erhverv, der mindst af alle erhverv i vort land tidligere optog lovgivningsmagtens tid og arbejde, og det har jeg i alt fald gennem årene hilst med glæde; ifølge sagens natur har dette vort mest internationale erhverv den største interesse i de frieste mulige forhold landene imellem, og derfor beskæftigede det offentlige sig indtil for nogle år siden ikke så overdrevent meget dermed. I en tid som denne, hvor vi er fattige på udenlandsk mønt, har vi lært, at handelsflådens betyd-